

ورزش بانوان چه حال و روزی دارد؟

بدو بد و بدتر

نه پول داشتند، نه برنامه و نه از توجه ویژه‌ای برخوردار بودند، حالا هم که بلای خانمان سوز کرونا آمده.

حالا بیشتر از هر زمانی پول ندارند، بیشتر از هر زمانی بی‌برنامه هستند و بیشتر از هر زمان دیگری به آنها بی‌توجهی می‌شود. درباره چه چیزی این مطالب را یادآور می‌شویم؟ بله، ورزش بانوان!

آمد، نیامد، رویالیا

فصل گذشته لیگ‌برتر والیبال بانوان ایران مانند بسیاری از رشته‌های دیگر نیمه‌تمام باقی ماند، در واقع کرونا مجالی برای اتمام این لیگ نداد. حتی همان لیگ فصل گذشته و فصل‌های قبل‌تر از آن هم کلی مشکل داشتند و همه این مشکلات هم به یک چیز وصل می‌شد؛ بی‌پولی و دیگر هیچ.

تیم‌ها بی‌پول می‌آمدند و بی‌پول‌تر می‌رفتند، برخی که تحمل نداشتند همان میانه فصل انصراف می‌دادند و می‌رفتند. حالا اوضاع بدتر هم شده است. بدتر و بحرانی‌تر.

بنا بر نظرات ارائه شده، لیگ‌برتر بانوان سال ۹۹ در دو گروه مقدماتی و به صورت متمرکز در سه هفته برگزار می‌شود و به منظور استفاده بهتر از ظرفیت داوران و ناظران، دیدارهای دور مقدماتی گروه‌های السف و ب لیگ‌برتر بانوان، یک هفته در میان برگزار می‌شود. کمیته برگزاری رویدادها و مسابقات فدراسیون والیبال، برنامه دور مقدماتی لیگ‌برتر متمرکز والیبال بانوان کشور را اعلام کرد که این مسابقات از پنجشنبه ۲۹ آبان ماه شروع می‌شود.

تیم‌های سایپا، شهرداری قزوین، اکسون و سرفقامتان بابل در گروه السف و تیم‌های ذوب‌آهن اصفهان، پیکان تهران، ستارگان فارس و خجسته تهران نیز در گروه ب در دور مقدماتی به مصاف یکدیگر خواهند رفت.

اما تمام سطور بالا صرفا یک برنامه‌ریزی است. جسته و گریخته شنیدیم که از همین الان اخبار مربوط به کناره‌گیری سه تیم بنا به دلایلی همچون مشکلات مالی و ترس از ابتلای اعضای تیم به کرونا به گوش می‌رسد. در این صورت تعداد تیم‌های شرکت‌کننده به پنج تیم می‌رسد که در این صورت گذاشتن نام لیگ روی این رقابت‌ها چندان معقول نیست. در واقع همه چیز بیشتر شبیه یک تورنمنت چندجانبه می‌شود. اما به هر حال در شرایط کرونایی برگزار نکردن این رقابت‌ها ضروری‌تر است، چیزی که بسیاری از رشته‌ها رعایت نمی‌کنند. اما همین شرایط کرونایی باعث شده تا به والیبال سخت‌تر هم گرفته شود. بر اساس اخباری که به گوش می‌رسد بسیاری از بازیکنان قراردادهایی فرمالیته بسته‌اند. مثلا در قرارداد یک بازیکن ۱۲ میلیون تومان ذکر شده اما دریغ از این‌که حتی یک ریال از این قرارداد به او برسد. تیم ملی والیبال ایران نیز قریب به یک سال است که به دلیل کرونا فعالیتی ندارد. والیبال بانوان در ۱۰ سال اخیر تا این اندازه شرایط بدی را تجربه نکرده است.

حال خراب بسکتبال و فوتبال

هر آنچه در سطور پیشین خواندید درباره بسکتبال بانوان هم صدق می‌کند. از مشکلات مالی تیم‌ها گرفته تا احتمال انحلال یکی، دو تیم. از مشکلات مالی بازیکنان گرفته تا ریسک بالای برگزاری لیگ در شرایط فوق بحرانی پاندمی کرونایی.

اما فوتبال هم چنین رویه‌ای دارد. گفته می‌شود احتمال کناره‌گیری تیم اصفهان از لیگ‌برتر وجود دارد. در فوتسال نیز مسؤولان چند باشگاه با برگزاری لیگ متمرکز مخالفت کرده‌اند و اصلا هم به این نکته توجه نمی‌کنند که کرونا از سر و کول این جامعه بالا می‌رود.

ورزش بانوان در هر رشته‌ای در قهقرا به سر می‌برد؛ قهقرابی شدیدتر از هر زمانی.

رشته‌های انفرادی وضعیت بدتری دارد. آزمون‌ها و جشنواره‌های استعدادیابی هم که فعلا محلی از اعراب ندارد. البته برگزار نکردن دیدارها و مسابقات در هر رشته‌ای با توجه به وضعیت سیاه کرونا در ایران معقول‌تر از هر چیزی است. فقط چیزی که از این وضعیت باقی می‌ماند این است که ورزش بانوان حال بدی داشت، حالا هم که چند سال عقب‌تر افتاده است. بد بود، بدتر شد. بد و بد و بدتر. ورزش زنان با این حال و روز وخیم واقعا به المپیک هم فکر می‌کند؟

مهابادی سرمربی؛ درخشان مدیرفنی

پس از بررسی‌های مختلف در نشست‌های کمیته فنی و توسعه فدراسیون، داود مهابادی به عنوان سرمربی تیم ملی جوانان ایران و حمید درخشان به عنوان مدیرفنی این تیم معرفی شدند. همچنین امین راستی، ایمان عالمی و محمدعلی یحیی‌وی اعضای کادر فنی تیم ملی خواهند بود و فراز فاطمی، سرپرستی این تیم را برعهده خواهد داشت.

آلکنوی روس، سرمربی تیم ملی والیبال ایران شد

تزار پر افتخار

ولادیمیر آلکنو؛ از حالا این مرد روس

سرمربی والیبال خواهد بود، اما فعلا به ایران نخواهد آمد. یکی دوماه پیش از ریزودرشت توافقات انجام شده و نحوه همکاری آلکنو با فدراسیون ایران نوشتیم و حالا این

مساله قطعیت پیدا کرده که سرمربی مشهور روسی در المپیک هدایت والیبالیست‌ها را بر عهده خواهد گرفت.

فروردین ماه به ایران می‌آید

سال ۱۴۰۰ آلکنو به ایران خواهد آمد تا نزدیک کارها را برای المپیک در دست بگیرد. یعنی قرارداد او چیزی در حدود چهار ماه ارزش مفید خواهد داشت. یعنی سرمربی آینده تیم ملی قرار نیست لیگ والیبال را از نزدیک نگاه کند و بنا به گفته کمیته فنی، مربیان ایرانی اسامی و شرایط بازیکنان را به سرمربی تیم ملی اعلام خواهند کرد! این می‌تواند عجیب‌ترین موضوع برای تیمی باشد که قرار است با سرمربی جدید در المپیک شرکت کند. یک مربی که هیچ شناختی

مازیار فیروزی

ورزش

بنا از بیمارستان مرخص شد

محمد بنا، سرمربی تیم ملی کشتی فرنگی بزرگسالان که پس از مثبت شدن تست کرونایش، برای پیگیری روند درمانی خود چند روزی را در بیمارستان بستری بود، با بهبودی حالش دیروز از بیمارستان مرخص شد. بنا ادامه روند درمانی خود را به صورت قرنطینه در منزل انجام خواهد داد.

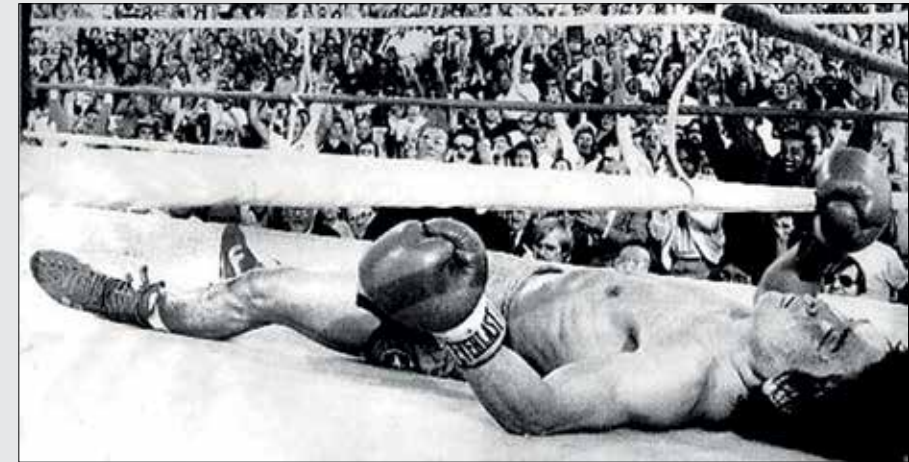

داورزنی: آلکنو، نوروز در ایران خواهد بود

محمدرضا داورزنی، رئیس فدراسیون والیبال ضمن تأیید توافق نهایی با ولادیمیر آلکنوی روس می‌گوید: «روز دوشنبه قرارداد را برای آلکنو ارسال کردیم تا پس از امضا همه چیز رسمی شود. در قرارداد آلکنو همه جوانب و مقررات حقوقی رعایت شده است و نهایتا تا پایان هفته این قرارداد رسمی خواهد شد. البته ما جذب آلکنو را تمام شده می‌دانیم اما باید قرارداد بین دو طرف امضا شود تا رسمی شود.»

داورزنی با وعده این‌که آلکنو عید نوروز به ایران خواهد آمد، ادامه داد: «قرار است او نوروز سال آینده به ایران بیاید.

البته آلکنو کاریش را به محض امضای قراردادش آغاز خواهد کرد و به بررسی و ارزیابی حریفان ایران در المپیک توکیو خواهد پرداخت.»

بعدها دندانپزشک شد و در سال ۲۰۱۱ به اتفاق مادرش برای مشارکت در ساخت مستند ری مانچینی، با این بوکسور ملاقات کردند. مرگ کیم و بازتاب گسترده آن بلافاصله باعث ایجاد اصلاحاتی در جهت محافظت بهتر از سلامتی بوکسورها شد. بعد از آن مسابقه، فاصله استراحت رانده از ۶۰ ثانیه به ۹۰ ثانیه تغییر کرد. تعداد راندهای مسابقه بوکس از ۱۵ به ۱۲ کاهش یافت و داورها هم این اجازه را پیدا کردند حتی در شرایطی که یکی از بوکسورها ایستاده است، قبل از آن‌که نقش بر زمین شود، شمارش ناک‌اوت را آغاز کنند.

آن حادثه تلخ، مانچینی را هم تحت تأثیر قرار داد و او تا مدت‌ها خودش را مقصر مرگ کیم می‌دانست. به گفته کارشناسان، مانچینی بعد از آن مبارزه مرگبار دیگر آن بوکسور سابق نشد و در نهایت هم در کمتر از دو سال، کمربند قهرمانی را بر امل واکذا کرد. دو ماه بعد از مرگ کیم، ریچارد گرین، داور آن مسابقه با اسلحه خودکشی کرد. مادر کیم هم سه ماه بعد از مرگ پسرش، با خوردن سم خودش را کشت و اما همسر کیم، اوکه در زمان مبارزه باردار بود و فرزندشان کیم چی وان را چند ماه بعد از آن مبارزه مرگبار به دنیا آورد. کیم چی وان

اتفاقی تراژیک که مسیر بوکس حرفه‌ای را عوض کرد

مرگ در رینگ

امروز سالگرد یکی از تراژیک‌ترین روزهای تاریخ بوکس حرفه‌ای است. روزی که کیم داک‌کو، بوکسور کره‌ای در جریان رقابت‌های جهانی ۱۹۸۲ لاس‌وگاس، جان خود را از دست داد. مسیر کیم برای مرگ در رینگ بوکس مسیر پرپیچ و خم نبود. او با ۲۹ و ۴۰ باخت در رقابت‌های آماتور، در ۲۳ سالگی تبدیل به یک بوکسور حرفه‌ای شد و در فوریه سال ۱۹۸۲ به عنوان نفر اول شرق آسیا جواز حضور در رقابت‌های جهانی را به‌دست آورد. او در آن مسابقات باید با نفر اول سبک وزن دنیا، ری مانچینی که آن روزها لقب «بوم بوم» را یدک می‌کشید مبارزه می‌کرد. خود کیم با ۱۷ پیروزی و فقط یک شکست، بهترین سبک‌وزن آسیایی به‌شمار می‌رفت و به همین خاطر همه نگاه‌ها از چند روز قبل به مبارزه کیم و مانچینی معطوف بود و همه از آن به عنوان یک مبارزه بزرگ یاد می‌کردند. جالب آن‌که خود کیم، چند روز قبل از مسابقه، در گفت‌وگو با خبرنگاران عنوان کرده بود: «یا او می‌میرد یا من!» او همین جمله را روی آپاژور اتاقتش در هتل لاس‌وگاس هم نوشته بود تا انگیزه‌هایش را برای این مبارزه بزرگ بالا نگه دارد.

این بار با دو ضربه سنگین دست راست، کیم را روی طناب‌های رینگ به پرواز درآورد. داور در همین لحظه اعلام ناک‌اوت کرد. در واقع کیم به‌کمార్فته بود و پنج روز بعد هم جان خود را از دست داد. پزشک متخصص بیمارستان دیزرت اسپرینگ وگاس عنوان کرد، مشت سنگینی که به سر کیم برخورد کرده باعث خونریزی در مجعنه و مرگ او شده است.

کیم تا قبل از آن هرگز مبارزه در ۱۴ راند را تجربه نکرده بود و به نسبت مانچینی که سه بار مبارزاتش به راند آخر راند پانزدهم) کشیده شده بود، کم‌تجربه‌تر محسوب می‌شد.

مبارزه روز ۱۳ نوامبر ۱۹۸۲ در فضای آزاد کاخ سزارز پالاس وگاس و در حضور هزاران تماشاگر که طرفدار مانچینی بودند برگزار شد و چه مبارزه سنگینی هم بود. کیم در شروع، عملکرد بهتری داشت و ضربات سنگین او، مانچینی را تا آستانه شکست پیش برد. کیم گوش چپ مانچینی را شکافت و ضربه‌ای به چشم چپ این حریف آمریکایی وارد کرد که باعث شد چشم مانچینی از تورم باز نشود. دست‌های مانچینی هم به‌شدت متورم شده بود اما در ادامه کم‌کم مانچینی تسلط بیشتری به مبارزه پیدا کرد. مبارزه در راند چهاردهم پیگیری می‌شد که مانچینی،

رضا پورعالی

ورزش